

MEUBILAIR?

Bij de vorige redactievergadering bleek dat ik een jubileum te vieren had: vijf jaar redactielid. Bij zo'n gelegenheid word je dan verondersteld - uit dankbaarheid - een voorwoord te plegen. Of dat bij de veelvoudige jubilea die mijn collega-redacteuren intussen al gevierd hebben, ook gebeurd is, laat ik maar even in het midden. Op diezelfde vergadering werd ook duidelijk dat het 'aanstellen' en 'aftreden' van redactieleden niet geregeld is, tenminste niet bij ons weten. Sterker nog: ook het bestuur bleek van een dergelijke regeling niet op de hoogte. Hoezo? Is het dan de bedoeling dat wij langzamerhand tot het meubilair gaan behoren, zoals een collega-redacteur opmerkte? En wanneer behoor je tot het meubilair? Navraag leerde dat de andere leden nu resp. 24, 18, 11, 9, 8 en 7 jaar in de redactie zetelen. En het meubilair-gevoel kwam van het achttienjarige lid. Je kunt dus een zeer

respectabel aantal jaren in de redactie meedraaien voor je het idee krijgt dat het 'lang' is. Zelf heb ik trouwens het gevoel dat ik er pas bijgekomen ben. Aangezien de tijd blijkt te vliegen, moet het wel bijzonder leuk zijn bij de redactie. En wat maakt het nu zo leuk? Het redactiewerk? Ja, ook natuurlijk. Het blijkt echter dat wij allemaal ook onze 'geheime' redenen hebben om erbij te blijven. Die geheime redenen zijn zeer verschillend van aard, blijken zeer belangrijk te zijn en hebben zoveel met de redactie te maken als ... (zelf in te vullen). En geheime redenen worden uiteraard niet aan derden toevertrouwd. De mijne??? Over 5 jaar misschien, als ik bij mijn volgende jubileum iets dichterbij de meubilair-fase genaderd ben.

Martine Lejeune

VERENIGINGSNIEUWS

WIM DE VEEN ONDERSCHEIDEN MET DE GOUDEN LEPELAAR

Zaterdag 8 november j.l. ontving een totaal verraste Wim de Veen uit handen van E. Wanders, directeur van Vogelbescherming Nederland, de Gouden Lepelaar. Deze on-

derscheiding wordt slechts zelden toegekend en is voorbehouden aan mensen die zich op bijzondere wijze hebben ingezet voor de bescherming van vogels in Nederland.

De onderscheiding, bestaande uit een gouden speld met bijbehorende oorkonde, werd geheel onverwacht uitgereikt tijdens de jaar-

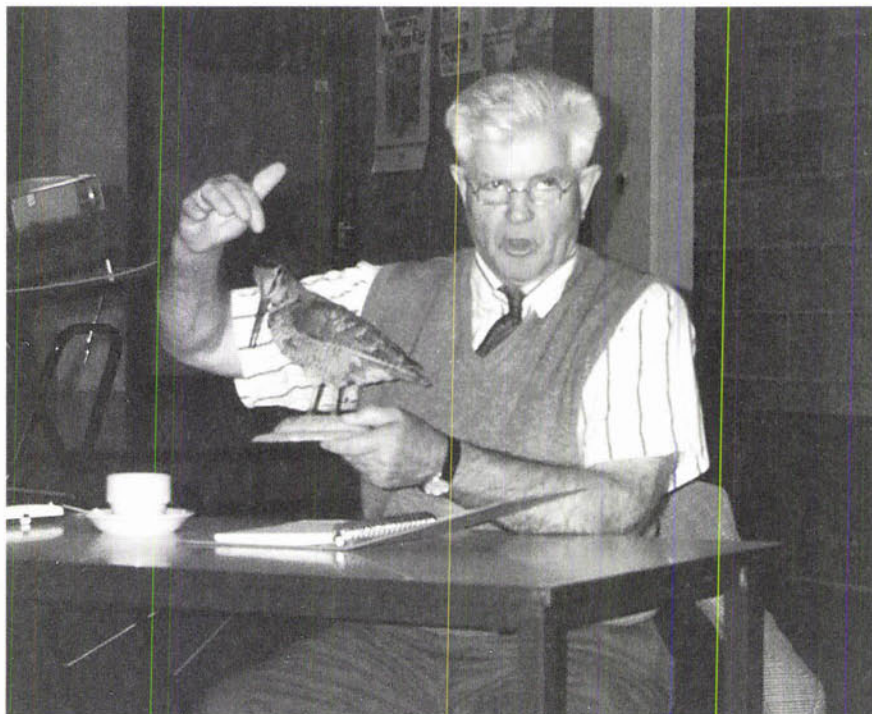
lijkse contactavond van Vogelwerkgroep De Haeselaar uit Echt.

Wim, een trouw lid van ons Genootschap die al meer dan 50 jaar actief is als natuurbeschermer, ontving dit bijzondere eerbetoon voor zijn nimmer aflatende strijd voor de bescherming van vogels op zowel nationaal als regionaal niveau. Hij maakte acht jaar deel uit van de ledenraad van Vogelbescherming Nederland.

Met zijn jarenlange inspanningen, gedrevenheid en bovenal doorzettingsvermogen om een twaalfstal vogelsoorten uit de Jachtwet te krijgen, hetgeen onlangs een feit is geworden, heeft hij deze bijzondere onderscheiding dubbel en dwars verdient!

Zijn strijd tegen de voortdurende aantasting van de (Limburgse) natuur heeft Wim al tweemaal eerder een onderscheiding opgeleverd: in 1983 ontving Wim uit handen van prins Bernhard de Zilveren Anjer en vorig jaar nog werd hem de prestigieuze Rector Cremers-penning van het Natuurhistorisch Genootschap toegekend.

Bart Graatsma

Wim de Veen met 'zijn' Houtsnip (foto B. Graatsma, 14 november 1996).